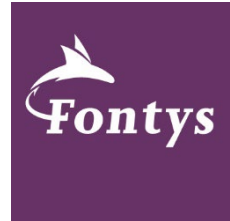

Trefwoorden: Awb
cautie
EVRM
fraude

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS FONTYS HOGESCHOOL EX ARTIKEL 7.60 WET
OP HET HOGER ONDERWIJS EN WETENSCHAPPELIJK ONDERZOEK
(dhr. mr. A.C.M. Neggers, voorzitter, mw. drs. W. Tijmenssen, docentlid, dhr. K.R.M. de Bruijn MEd,
docentlid)

In de zaak aanhangig tussen:

- a., wonende te....., student bij de opleiding tot Fysiotherapeut van Fontys Paramedisch, hierna te noemen appellant,

en
- b. de examencommissie van Fontys Paramedisch, vertegenwoordigd door ..., hierna te noemen verweerder.

Op basis van de in het geding gebrachte stukken en hetgeen ter zitting d.d. 16 september 2024 door partijen naar voren is gebracht, komt het College tot de volgende uitspraak.

1. PROCESGANG

- a. Appellant heeft beroep ingesteld via zijn gemachtigde, door het College ontvangen op 18 juli 2024, tegen de beslissing van verweerder d.d. 17 juli 2024, te weten de maatregel die is opgelegd vanwege fraude bij twee afstudeeropdrachten.
- b. Op 18 juli 2024 is door het College een ontvangstbevestiging naar appellant verzonden en is een verzoek aan verweerder gedaan om een minnelijke schikking te verkennen en om indien nodig uiterlijk op 26 augustus 2024 het verweer aan te leveren. Op verzoek van de examencommissie is de inlevertermijn voor het verweerschrift verzet naar 9 september, omdat de examencommissie vanwege de vakantie pas vanaf 26 augustus een gesprek kon inplannen om de mogelijkheid voor een minnelijke schikking te onderzoeken.
- c. Het College heeft het verweerschrift op 9 september 2024 ontvangen en op dezelfde datum naar appellant verzonden met de bevestiging dat de hoorzitting van het College zou plaatsvinden op 16 september 2024.
- d. Op 9 september 2024 zijn partijen per e-mail uitgenodigd voor de zitting van het College op 16 september 2024. Op 10 september 2024 heeft gemachtigde van appellant verzocht om de hoorzitting te verplaatsen naar een ander tijdstip, dan wel digitaal te mogen aansluiten. Verplaatsing naar een ander tijdstip was niet mogelijk en de toezegging is gedaan dat appellant en zijn gemachtigde digitaal mochten aansluiten.
- e. Partijen zijn gehoord in de zitting van het College op 16 september 2024. Appellant en zijn gemachtigde hebben via MS Teams deelgenomen, evenals het docentlid, dhr. De Bruijn. Tevens was bij de hoorzitting als toehoorder aanwezig dhr., aspirant studentlid van het College van beroep voor de examens.

2. STANDPUNT PARTIJEN

Standpunt appellant

- a. Appellant stelt als eerste dat hij in zijn verdediging geschaad is, omdat hij niet voorafgaand aan het gesprek met de examencommissie de stukken heeft ontvangen die ten grondslag zijn gelegd aan de beschuldiging van fraude. Hij stelt dat de sanctie die hem is opgelegd vanwege de fraude wordt gezien als een bestraffende sanctie en daarmee gezien moet worden als een criminal charge waarop de waarborgen uit artikel 6 EVRM van toepassing zijn. Hij stelt dat hij zich niet effectief kan verdedigen als hij pas tijdens het gesprek met de examencommissie wordt geconfronteerd met de inhoudelijke beschuldigingen van fraude. Een gesprek met de examencommissie over een beschuldiging van fraude wordt als stressvol ervaren, omdat de consequenties bepalend kunnen zijn voor de verdere schoolcarrière.
- b. Verder stelt appellant met zijn tweede grief dat de examencommissie ten onrechte geen cautie heeft verleend tijdens het gesprek op 16 juli 2024. Omdat de sanctie inhield dat appellant werd uitgesloten van deelname aan de herkansingsmogelijkheden, kan deze sanctie aangemerkt worden als een punitieve sanctie. Daarmee is in strijd gehandeld met artikel 5:10a Awb.
- c. Als derde grief voert appellant aan dat het besluit in strijd is met art. 5:9 Awb, dat bepaalt dat het bestuursorgaan verplicht is om te vermelden welk wettelijk voorschrift is overschreden. Er is niet naar een wetsartikel verwezen. De algemene verwijzing naar de Regels & Richtlijnen is niet specifiek genoeg, waardoor het voor appellant niet duidelijk was welk artikel hij precies heeft overschreden, waardoor hij in zijn verdediging is geschaad.
- d. Als vierde en laatste grief draagt appellant aan dat de opgelegde sanctie in strijd is met artikel 7.12b, tweede lid WHW, dat bepaalt dat een student voor maximaal één jaar uitgesloten mag worden voor deelname aan herkansing. Uit het besluit van 17 juli 2024 blijkt dat de uitsluiting is opgelegd tot en met 31 augustus 2025. Daarmee is de maximaal toegestane termijn van maximaal één jaar overschreden.
- e. Desgevraagd beantwoordt appellant ter zitting enkele vragen van de voorzitter, nadat hem expliciet te kennen is gegeven dat hij niet verplicht is deze vragen te beantwoorden. Appellant begrijpt dat een hogeschool optreedt tegen fraude bij afstuderen en dat een en ander afhangt van de fraude en de student. Appellant erkent ook dat hij bij de opleiding kennis en vaardigheden moet opdoen om te worden opgeleid tot een professional en dat ethische aspecten ook een rol spelen. Op de vraag of voor hem duidelijk is wat er wel en niet mag als het gaat om het gebruik van bronnen en authentic bewijsmateriaal geeft hij aan dat hij weet dat bronnen moeten kloppen en dat hij juiste bronverwijzingen moet opnemen.
- f. Op basis van de formele gebreken verzoekt appellant het College om het beroep gegrond te verklaren en de beslissing van verweerder van 17 juli 2024 te vernietigen.

Standpunt verweerder

- a. Naar aanleiding van het beroep van appellant heeft verweerder appellant uitgenodigd voor een gesprek om tot een minnelijke schikking te komen. Dit gesprek heeft op 3 september 2024 plaatsgevonden. Er is geen schikking tot stand gekomen.
- b. Verweerder heeft naar aanleiding van de melding van een docent dat er mogelijk sprake was van fraude onderzoek gedaan naar de bewijsstukken die appellant had opgenomen in zijn portfolio voor een high stake beoordeling. Als bewijsstukken had appellant positieve feedback opgenomen die afkomstig zou zijn van medewerkers van een bedrijf, o.a. van het bedrijf waar hij stage had gelopen. Uit onderzoek naar deze bewijsstukken is gebleken dat deze bewijsstukken verwezen naar een internet adres dat volgens ISDN door appellant zelf was aangevraagd, met bijbehorende e-mailadressen, vanuit welke de feedback zou zijn gestuurd.
- c. Verweerder heeft appellant uitgenodigd voor het gesprek naar aanleiding van het vermoeden van fraude dat bij verweerder was gemeld. In de uitnodiging voor dit gesprek heeft verweerder precies

aangegeven bij welke leeruitkomsten er sprake was van mogelijke fraude en om welke afstudeeropdrachten het ging. Daarbij was een link opgenomen naar de betreffende bewijsstukken, die zijn opgenomen in het portfolio van appellant en die appellant dus zelf op elk moment weer kan raadplegen. De domeinregistratie van de verschillende websites was door appellant zelf geregeld, dus daarvan was hij ook op de hoogte. Appellant was dus voldoende geïnformeerd om zich te kunnen voorbereiden op het gesprek.

- d. Met betrekking tot de tweede grief, het niet verlenen van een cautie, erkent verweerder dat deze niet gegeven is. In het gesprek heeft appellant echter geen belastende verklaringen afgelegd. De verklaring heeft ook geenszins bijgedragen aan het bewijs voor de fraude. Hierover heeft verweerder ander bewijs overgelegd, afkomstig van de openbare website van SIDN met informatie over domeinregistraties.
- e. In reactie op de derde grief van appellant dat niet verwezen is naar het wettelijk voorschrift dat is overtreden stelt verweerder dat uitdrukkelijk is verwezen naar de OER en dat de definitie van fraude die is opgenomen in de OER exact is overgenomen in het besluit. Voor appellant was aldus volstrekt helder wat er verstaan wordt onder fraude, waarvoor hem een maatregel is opgelegd. Vervolgens is ook nog eens expliciet verwezen naar artikel 11 van de Regels & Richtlijnen van verweerder, waarin is opgenomen dat de examencommissie bepaalt welke sanctie er kan worden opgelegd wegens fraude.
- f. De vierde en laatste grief, dat er een onjuiste sanctie is opgelegd, is door verweerder reeds erkend en heeft er toe geleid dat het besluit van 17 juli 2024 twee dagen later, op 19 juli 2024, al is gecorrigeerd, waarbij de juiste termijn van maximaal 1 jaar is opgenomen.
- g. Ter zitting geeft verweerder in antwoord op vragen van de voorzitter een korte uitleg bij het nieuwe toetssysteem dat bij de opleiding gebruikt wordt in relatie tot het voorkomen van fraude. In dit systeem verzamelt de student bewijs om de vereiste leeruitkomsten aan te tonen. Er zijn wel eens vermoedens van fraude voorgekomen bij de intermediate beoordelingen en in die gevallen wordt de student gewaarschuwd dat dit aangepast moet worden, zodat het op een high stake moment niet meer voorkomt. Bij de high stake momenten vindt de definitieve beoordeling plaats. Verweerder heeft nu voor de eerste keer fraude vastgesteld bij een dergelijk beoordelingsmoment. Verder legt verweerder op verzoek van de voorzitter uit dat de fraude gezien moet worden in een educatieve context. De sanctie die mogelijk wordt opgelegd moet gezien worden als een pedagogisch middel, een disciplinaire maatregel, die alleen werking heeft in de onderwijscontext. Daarmee wordt de student gewaarschuwd dat dit gedrag niet geaccepteerd kan worden in de onderwijscontext, maar ook niet in het beroepsleven waar de opleiding op voorbereidt.
- h. Verweerder ziet geen reden om op de beslissing terug te komen.

3. BEOORDELING VAN HET BEROEP

- a. Ter zitting is door het College vastgesteld dat het College bevoegd is kennis van het beroep te nemen en dat het door appellant ingestelde beroep ontvankelijk is. Het beroep tegen de beslissing van verweerder is binnen de beroepstermijn bij het College ingesteld. Het College toetst bij de beoordeling van het beroep op grond van artikel 7.61 lid 2 Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) of verweerder de beslissing niet in strijd met het recht genomen heeft.
- b. Het College heeft vastgesteld dat verweerder, zoals verzocht door het College, appellant heeft uitgenodigd voor een gesprek om de mogelijkheid voor een minnelijke schikking nader te onderzoeken en dat partijen niet tot een minnelijke schikking zijn gekomen.
- c. Op basis van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht, heeft het College het volgende vastgesteld.
In artikel 1 van de Onderwijs- en examenregeling Fysiotherapie 2023/2024 (OER) van Fontys Paramedisch is als definitie van fraude opgenomen: "Elk handelen (waaronder het plegen van plagiaat) of nalaten, waarvan betrokkene wist of behoorde te weten, dat dit handelen of nalaten

het op de juiste wijze vormen van een oordeel over iemands kennis, inzicht, vaardigheden, competenties, (beroeps)houding, reflectie e.d. geheel of gedeeltelijk onmogelijk maakt.” In artikel 38, lid 2, van de OER is vervolgens vastgelegd dat de examencommissie kan bepalen dat een toets niet wordt nagekeken, dan wel dat een toetsresultaat ongeldig wordt verklaard en aan een student het recht kan worden ontnomen om één of meer toetsen van de opleiding af te leggen gedurende een door de examencommissie te bepalen periode van ten hoogste één jaar, indien een student zich ten aanzien van (een onderdeel van) het examen aan een onregelmatigheid of fraude heeft schuldig gemaakt.

Uit het onderzoek dat door verweerder is verricht blijkt dat appellant zelf vanuit zijn privé e-mailadres op 7 juni 2024 internetsites heeft geregistreerd voor niet bestaande bedrijven, waarbij hij niet bestaande personen als medewerkers heeft opgevoerd, die zouden hebben bevestigd het eens te zijn met de door appellant opgevoerde feedback. Deze verklaringen heeft appellant opgenomen als bewijs in zijn portfolio ten behoeve van de high stake beoordeling. Op 16 juli 2024, de dag van het gesprek met verweerder naar aanleiding van het vermoeden van fraude, heeft appellant de registratie van de websites weer ongedaan gemaakt. Op basis van deze gegevens is voor het College vast komen te staan dat appellant door het aanleveren van vervalst, dus niet authentiek bewijsmateriaal, het vormen van een oordeel over zijn eigen kennis, inzicht, vaardigheden, competenties, (beroeps)houding, reflectie e.d. geheel of gedeeltelijk onmogelijk heeft gemaakt en dat verweerder dit heeft kunnen aanmerken als fraude. De fraude als zodanig is door appellant niet betwist, noch in het gesprek met verweerder, noch in het beroepschrift, waarin hij zich heeft beperkt tot formele grieven, noch in de hoorzitting van het College.

- d. Met betrekking tot de vierde grief, de beroepsgrond dat er met het besluit van 17 juli 2024 een onjuiste sanctie is opgelegd, voor een te lange periode, stelt het College vast dat dit reeds is erkend en gecorrigeerd door verweerder, met het besluit van 19 juli 2024, waarin de periode van de sanctie is beperkt tot de toegestane maximale termijn van één jaar.
- e. Ten aanzien van de eerste grief van appellant dat artikel 6 EVRM van toepassing is, omdat er sprake is van een punitieve sanctie overweegt het College het volgende.
Niet elke straf of elke sanctie/maatregel met een punitief element kan gezien worden als een overtreding of misdrijf (criminal charge) waarop artikel 6 EVRM van toepassing is. De student die een opleiding volgt bij een hogeschool, volgt deze opleiding om kennis en vaardigheden op te doen en te leren hoe hij zich moet gedragen, op basis waarvan hem een getuigschrift kan worden afgegeven waarmee hij als professional aan de slag kan. Er is sprake van een educatieve context, waarin de student fouten mag maken, waarin hij kan worden aangesproken op zijn houding en gedrag als hij zich niet houdt aan de gestelde regels, bijvoorbeeld de regels die gelden voor het opnemen van authentiek bewijs in een portfolio, dat hij ter beoordeling aanbiedt om de leeruitkomsten aan te tonen. Dit sluit aan bij de maatschappelijke verantwoordelijkheid van een hogeschool om tegen fraude op te treden. Dit is ook de reden dat in het curriculum aandacht wordt besteed aan fraude en ethisch handelen. Wanneer een student toch overgaat tot fraude kan hem een disciplinaire maatregel opgelegd worden, waarbij de student de mogelijkheid en begeleiding krijgt om dit gedrag en deze houding aan te passen. Het doel van dergelijke maatregelen is te voorkomen dat studenten op een later moment nog eens de fout in gaan. De sancties die kunnen volgen op fraude in het hoger onderwijs ziet het College dan ook als sancties van tuchtrechtelijke aard en daarmee vallen zij buiten het bestraffende bestuursrecht. De basis van deze sancties is immers niet gelegen in het strafrecht en ook uit de WHW volgt niet dat de wetgever beoogd heeft deze sancties niet als tuchtrechtelijke maar bestraffende sancties te willen aanmerken. Daarnaast zijn de sancties die op grond van de WHW opgelegd mogen worden ook niet van strafrechtelijke aard (geen vrijheidsstraf of financiële boete) en hebben zij alleen interne werking binnen de betreffende opleiding en zolang de student bij de opleiding staat ingeschreven. In zoverre gaat het College ervan uit dat er bij de uitspraak van de Afdeling van 23 augustus 2024, ECLI:NL:RVS:2024:3442 sprake is geweest van een vergissing. Nu geen sprake is van een criminal charge in de zin van artikel 6 EVRM, is ook om die reden artikel 5:2 e.v. Awb niet van toepassing.
- f. Los van artikel 6 EVRM acht het College het van belang dat een student die wordt aangesproken over vermoedelijke fraude, voorafgaand aan het gesprek te horen krijgt, waar hij van beschuldigd wordt en bij welke stukken de mogelijke fraude is geconstateerd, zodat de student zich adequaat kan voorbereiden op het gesprek. Dat mag immers altijd van een zorgvuldig handelende instelling en examencommissie worden verwacht. Appellant is voorafgaand aan het gesprek met verweerder

over het vermoeden van fraude uitdrukkelijk geïnformeerd dat het vermoeden van fraude betrekking had op de bewijsstukken die door appellant waren aangeleverd voor de high stake beoordelingen van de afstudeeropdrachten 1 en 2. Er waren hyperlinks opgenomen naar deze bewijsstukken, die zich allemaal bevonden in het portfolio van appellant zelf. Daarnaast heeft verweerder zich gebaseerd op informatie afkomstig van de openbare website SIDN, waarin te vinden is welke webadressen geregistreerd staan. Aangezien het hier gaat om webadressen die door appellant zelf zijn aangevraagd en daarna weer zijn opgezegd, was dit evenmin informatie die nieuw was voor appellant. Naar oordeel van het College wist appellant bij welke bewijsstukken er sprake was van een vermoeden van fraude, was hij op de hoogte van de websites die hij zelf had aangevraagd en is hij niet geschaad in zijn verdediging. Overigens heeft appellant geen gebruik gemaakt van het recht om zich inhoudelijk te verdedigen, niet tijdens het gesprek voorafgaand aan het besluit en evenmin in de beroepsprocedure bij het College. Hierdoor is voor het College volstrekt onduidelijk waarom appellant tot deze uitgekende vorm van fraude is gekomen.

- g. Het College stelt in aanvulling op het voorgaande vast dat artikel 5:10a Awb, waar appellant zich met zijn tweede grief op beroept, ook niet van toepassing is op organen van Fontys, aangezien Fontys Hogeschool uitgaat van een stichting, nl. de Stichting Fontys, zoals vastgelegd in de bijlage bij de WHW. De examencommissie kan dan ook niet gezien worden als een bestuursorgaan, zoals bedoeld in artikel 1:1, eerste lid, onder a Awb. Op grond van artikel 1.10 WHW gelden de bepalingen uit deze wet voor het bekostigde bijzonder hoger onderwijs als bekostigingsvoorwaarden. Organen van een rechtspersoon naar privaatrecht zijn uitsluitend belast met het uitoefenen van openbaar gezag als ze handelingen verrichten waaraan de wet publiekrechtelijke rechtsgevolgen verbindt, zoals de afgifte van een graad. Bij het opleggen van een maatregel wegens fraude is er geen sprake van het uitoefenen van openbaar gezag, er zijn geen publiekrechtelijke rechtsgevolgen verbonden aan deze maatregel, zodat artikel 1:1, eerste lid, onder b Awb, evenmin van toepassing is.
<https://deedlink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:RVS:2005:AT5665>
Ten overvloede stelt het college op basis van het gespreksverslag vast dat appellant tijdens het gesprek met verweerder geen verklaring heeft afgelegd die belastend is voor hemzelf. De vaststelling dat er door appellant fraude is gepleegd is niet gebaseerd op de verklaring van appellant, maar op andere door verweerder verkregen bewijzen, zoals de objectieve informatie die afkomstig is van de openbare website van SIDN.
- h. Met betrekking tot de derde grief, stelt het College dat vanwege het feit dat de examencommissie geen bestuursorgaan is als bedoeld in artikel 1:1, lid 1 Awb, ook artikel 5:9 Awb niet van toepassing is. Verweerder was dus niet verplicht om aan te geven op basis van welk wetsartikel de sanctie is opgelegd. Ten overvloede stelt het College vast dat ondanks het feit dat niet is verwezen naar een artikel uit de wet of de OER, voor appellant volstrekt duidelijk was dat er sprake was van fraude, zoals vermeld in de OER, zeker nu de definitie uit de OER integraal was opgenomen in het besluit van 17 juli 2024.
- i. Alles overwegende komt het College tot de conclusie dat buiten redelijke twijfel is komen vast te staan dat er sprake is van fraude. Het College heeft niet kunnen vaststellen dat verweerder bij het nemen van het besluit in strijd met het recht heeft gehandeld. Het College is daarom van oordeel dat verweerder op goede gronden tot de beslissing van 17 juli 2024 heeft kunnen komen.

4. BESLISSING

Het College van beroep voor de examens:

- verklaart het beroep van appellant ongegrond;
- heeft de aankondiging van dit oordeel reeds op 19 september 2024 aan partijen toegezonden;
- bepaalt dat deze uitspraak
 - in afschrift wordt verzonden aan partijen;
 - in geanonimiseerde vorm wordt verzonden aan
 - het college van bestuur Fontys Hogeschool;
 - de directeur van Fontys Paramedisch.;
 - de leden van het College;
 - en in geanonimiseerde vorm wordt gepubliceerd.

Aldus vastgesteld op 2 oktober 2024 door:

dhr. mr. A.C.M. Neggers, voorzitter

mw. drs. W. Tijmenssen, docentlid

dhr. K.R.M. de Bruijn MEd, docentlid,

in aanwezigheid van de secretaris, mw. mr. drs. M.E.C. Hesseling-Hertsenberg

Deze uitspraak is gedaan door de voorzitter, in tegenwoordigheid van de secretaris.

dhr. mr. A.C.M. Neggers
voorzitter

mw. mr. drs. M.E.C. Hesseling-Hertsenberg
secretaris

JZ/2024/4016-80/mh

Binnen zes weken na dagtekening van dit oordeel kan beroep worden ingesteld bij de Afdeling Rechtspraak van de Raad van State (ABRvS) via <https://www.raadvanstate.nl/studentenzaken/> of via Postbus 20019, 2500 EA 's-Gravenhage, met vermelding van naam, adres en e-mailadres.